

COL·LOQUI
INTERNACIONAL
**WALTER
BENJAMIN
2018**

Vies de record i reparació en la sobremodernitat: memòria, postmemòria i història crítica

COLLOQUE INTERNATIONAL
WALTER BENJAMIN 2018

Les voies du souvenir et de la réparation dans la surmodernité : mémoire, post-mémoire et histoire critique

COLOQUIO INTERNACIONAL
WALTER BENJAMIN 2018

Vías de recuerdo y reparación en la sobremodernidad:
memoria, posmemoria e historia crítica

WALTER BENJAMIN 2018
INTERNATIONAL CONFERENCE

Ways of remembrance and reparation in hypermodernity:
memory, postmemory and critical history

Girona-Portbou
04/10 al 06/10

**Museu Memorial
de l'Exili**

Càtedra Walter Benjamin,
Memòria i Exili

Des de la dècada de 1980, les transformacions d'ordre econòmic, polític i cultural han comportat, a escala global, alteracions substancials pel que fa a les relacions que tenen les societats i els individus amb les herències rebudes del passat immediat. Canvis, sens dubte, profunds que són indestruïbles de la nostra contemporaneïtat anomenada sobremodernitat (M. Augé), postmodernitat (J. Habermas/F. Jameson) o, fins i tot, reconsiderada darrerament com a etapa pòstuma, un després sense després (M. Garcés).

Una època en què, mentre el sentit d'historicitat sembla evaporar-se en la impossibilitat d'imaginar un futur que no sigui res més que un present expandit en el temps, per contra el passat recent –sobretot aquell que pren forma en la rememoració d'episodis violents i traumàtics– té una presència remarcable en la quotidianitat dels individus, fins al punt de ser tingut en compte en la implementació de programes de polítiques públiques.

L'omnipresència del present i l'obsessió pel passat (H. Rousso) conviuen en el *zeitgeist* d'aquesta sobremodernitat. Aquest fenomen es fa palès tant en els efectes de fragmentació i descomposició de velles certeses, com en la impressió d'haver arribat a un final que, sovint, estimula societats i individus a fer balanç, a passar comptes d'un passat irresolt, atapeït de ferides de tota mena, que s'hereta i es transmet entre generacions. En aquest sentit, segons alguns autors (M. Hirsch), resulta indicat parlar d'una postmemòria que descriuria la relació de la "generació de després" amb el trauma personal, col·lectiu i cultural de la generació anterior. Unes experiències que s'haurien transferit de manera tan pregon i emotiva que semblarien constituir els propis records dels receptors de les generacions posteriors. Un records, d'altra banda, que també estan mediat i confegits per relats i representacions externs a l'experiència física del testimoni directe. Així, doncs, en operar en el procés de transmissió mecanismes diversos de reelaboració, aquests records tenen sempre una condició vicària com la té tota reconstrucció memorialística i (també) històrica (B. Sarlo). Segui o no apropiat l'ús del prefix *post* per designar les formes de la memòria, el que resulta clar és que tota transmissió és dipositària d'ambivalències i problematitzacions i, per tant, convida al qüestionament i la reflexió.

La proliferació pública de relats memorialístics –elaborats i entesos en els termes del que es concep com a postmemòria– obre camins de compromís en la restitució de les víctimes, els vençuts i els resistents però ¿permet realment superar el marc psicològic col·lectiu de la comunitat de dolor? ¿És desitjable que la inserció d'aquests relats en operacions d'història crítica possibiliti anar més enllà del "record en comú" sustentat sovint en el mite (o la propaganda en el pitjor dels casos) i atènyer un "record compartit" no tancat? És a dir, que representi una oportunitat d'entesa a l'entorn de les herències traumàtiques del passat immediat fonamentada en l'objectivitat i l'actitud empírica que, necessàriament, ha de prioritzar el "saber" incomplet per sobre del "creure". Siguin comissions de la veritat, siguin acords de pau, siguin programes de polítiques públiques de memòria, per esmentar alguns exemples, és segur que hauran de cercar assentament en els matisos factuais (D. Rieff) i la profunditat afectiva resultants d'una combinació equilibrada de memòria/postmemòria i història crítica.

Dijous, 4 d'octubre

Facultat de Pedagogia, Universitat de Girona

18.00 h Inauguració institucional

18.30 h Conferència inaugural
La transferència de memòria com a objecte d'anàlisi històrica

PONENT:

Pedro Ruiz Torres

(catedràtic d'Història Contemporània de la Universitat de València)

PRESENTA I MODERA:

Maximiliano Fuentes

(Càtedra Walter Benjamin/Universitat de Girona)

19.30 h Presentació del llibre **Kinder für die Aufklärung. Infancias e interrupciones en las emisiones radiofónicas de Walter Benjamin**, d'Ana Lanfranconi.

Assaig premiat en la III Edició del Premi Internacional Memorial Walter Benjamin, 2017

Divendres, 5 d'octubre

Facultat de Pedagogia, Universitat de Girona

Sessió de matí

10.00 h **Cultura de la memòria i amnèsia política: fracàs i propostes**

PONENT:

Catherine Coquio

(catedràtica de Literatura Comparada, Université Paris Diderot)

PRESENTA I MODERA:

Jordi Guixé (EUROM)

11.30 h Pausa-café

12.00 h **En l'instant d'un perill. Colonialitat i memòria en l'Espanya actual**

PONENT:

Sara Santamaria

(professora, Aarhus University, School of Communication and Culture)

PRESENTA I MODERA:

Jordi Font (MUME)

13.30 h Fi de la sessió del matí

Sessió de tarda

16.00 h Panell d'experts i diàleg
Quan el passat traumàtic es fa present. Tipologies i exemples de transmissions i relats memorials, vies de reparació i polítiques públiques de memòria

INTERVENCIONS

La persistència del passat traumàtic a l'Estat espanyol. Carències i dificultats en el bastiment d'una memòria 'compartida' de la Guerra Civil, la dictadura franquista i la transició a la democràcia

PONENT:

Montserrat Duch

(catedràtica d'Història Contemporània de la Universitat Rovira i Virgili)

El nazisme i l'estalinisme en la política memorial europea

PONENT:

Laure Neumayer (professora al Centre Européen de Sociologie et de Science Politique (CESSP, Université Paris 1))

Les comissions de la veritat del Con Sud i la construcció social de la víctima de les violacions als drets humans

PONENT:

Emilio Crenzel (professor de Sociologia de la Universitat de Buenos Aires, investigador del CONICET)

PRESENTA I MODERA:

Antonio Míguez Macho

(Universitat de Santiago de Compostela)

19.00 h Cloenda del col·loqui

Dissabte, 6 d'octubre

8.00 h **Ruta a peu Banyuls-Portbou** en homenatge a Walter Benjamin, amb la intervenció artística **"Banyuls-Portbou_muga 600"**, a càrrec de **Nora Ancarola**, amb **Ramon Villegas**.

Projecte en col·laboració amb el Centre de Creació Contemporània Nau Còclea de Camallera.

Sortida de Portbou

Cal apuntar-se a l'Oficina de Turisme de Portbou abans del dia 30 de setembre de 2018.

T. (0034) 972 125 161
Preu de l'autobús: 5 €
Places limitades

Les llengües del col·loqui seran les originals dels ponents i hi haurà traducció simultània del francès al català, i del català i el castellà al francès.

Inscripció al col·loqui:

- > Fins al 30 de setembre de 2018
- > info@museuexili.cat
- > +34 972 556 533
- > Assistència gratuïta

Depuis les années 1980, les transformations d'ordre économique, politique et culturel ont comporté, à l'échelle globale, des modifications substantielles quant aux relations des sociétés et des individus avec des héritages du passé immédiat. Ces changements, sans doute profonds, sont inséparables de notre contemporanéité appelée surmodernité (M. Augé), postmodernité (J. Habermas/F. Jameson) ou même reconsidérée dernièrement comme étape posthume, un après sans après (M. Garcés).

Une époque où, tandis que le sens du mot historicité semble s'évaporer dans l'impossibilité d'imaginer un futur qui ne soit qu'un présent étendu dans le temps, par contre le passé récent – surtout celui qui prend forme dans la remémoration d'épisodes violents et traumatiques – a une présence remarquable dans le quotidien des individus, au point d'en tenir compte dans la mise en place de programmes de politiques publiques.

L'omniprésence du présent et l'obsession par rapport au passé (H. Rousso) cohabitent dans le *zeitgeist* de cette surmodernité. On retrouve aussi bien ce phénomène dans les effets de fragmentation et de décomposition des vieilles certitudes que dans l'impression d'être arrivés à une fin qui, souvent, pousse les sociétés et les individus à faire un bilan, à faire les comptes d'un passé non résolu, plein de blessures de tout genre, dont on hérite et qui se transmet au fil des générations. Dans ce sens, selon certains auteurs (M. Hirsch), il faudrait parler d'une post-mémoire qui décrirait la relation de la « génération d'après » avec le traumatisme personnel, collectif et culturel de la génération précédente. Des expériences qui auraient été transférées de manière si profonde et émotive qu'elles sembleraient constituer les souvenirs mêmes des récepteurs des générations postérieures. Des souvenirs, d'autre part, qui sont aussi formés et transformés par des récits et des représentations externes à l'expérience physique du témoin direct. Ainsi, donc, puisqu'ils opèrent lors du processus de transmission de mécanismes divers de réélaboration, ces souvenirs ont toujours une condition vicarie comme toute reconstruction mémorialiste et (aussi) historique (B. Sarlo). Que l'utilisation du préfixe *post* soit appropriée ou non pour désigner les formes de la mémoire, ce qui est clair c'est que n'importe quelle transmission est dépositaire d'ambivalences et de problématisations et, par conséquent, invite au questionnement et à la réflexion.

La prolifération publique de récits de mémoire – élaborés et compris selon les termes de ce que l'on conçoit comme post-mémoire – ouvre des chemins d'engagement dans la restitution des victimes, des vaincus et des résistants, mais permet-elle réellement de dépasser le cadre psychologique collectif de la communauté de douleur ? Est-il souhaitable que l'insertion de ces récits dans des opérations d'histoire critique permette d'aller au-delà du « souvenir en commun » souvent soutenu par le mythe (ou la propagande dans le pire des cas) et d'atteindre un « souvenir partagé » non fermé ? C'est-à-dire, la possibilité d'une entente à propos des héritages traumatiques du passé immédiat qui se base sur l'objectivité et l'attitude empirique qui doit obligatoirement donner la priorité au « savoir » incomplet par dessus le « croire ». Que ce soient des commissions de la vérité, des accords de paix, des programmes de politiques publiques de mémoire pour ne mentionner que quelques exemples, c'est sûr qu'ils devront chercher une assise dans les nuances factuelles (D. Rieff) et dans la profondeur affective qui résulte d'une combinaison équilibrée de mémoire/post-mémoire et d'histoire critique.

Jeudi 4 octobre

Faculté de Pédagogie, Université de Girona

18.00 h Inauguration institutionnelle

18.30 h Conférence d'inauguration
Le transfert de mémoire comme objet d'analyse historique

CONFÉRENCIER :
Pedro Ruiz Torres
(professeur d'Histoire contemporaine à l'Université de València)

PRÉSENTATEUR ET MODÉRATEUR :
Maximiliano Fuentes
(Chaire Walter Benjamin / Université de Girona)

19.30 h Présentation du livre *Kinder für die Aufklärung. Infancias e interrupciones en las emisiones radiofónicas de Walter Benjamin*, d'Ana Lanfranconi.
Essai couronné d'un prix lors de la IIIe édition du Prix international Mémorial Walter Benjamin, 2017

Vendredi 5 octobre

Faculté de Pédagogie, Université de Girona

Séance matinale

10.00 h **Culture de la mémoire et amnésie politique : constat d'échec et propositions**

CONFÉRENCIÈRE :
Catherine Coquio
(professeure de Littérature comparée, Université Paris Diderot)

PRÉSENTATEUR ET MODÉRATEUR :
Jordi Guixé (EUROM)

11.30 h Pause-café

12.00 h **À l'instant d'un danger. Colonialisme et mémoire dans l'Espagne actuelle**

CONFÉRENCIÈRE :
Sara Santamaria
(maîtresse de conférences, Université Aarhus, School of Communication and Culture)

PRÉSENTATEUR ET MODÉRATEUR :
Jordi Font (MUME)

13.30 h Fin de la séance du matin

Séance de l'après-midi

16.00 h Panel d'experts et dialogue
Lorsque le passé traumatique devient présent. Typologies et exemples de transmissions et de récits de mémoire, les voies de réparation et les politiques publiques de mémoire

INTERVENTIONS

La persistance du passé traumatique en Espagne. Carences et difficultés dans la construction d'une mémoire « partagée » de la Guerre civile, de la dictature franquiste et de la transition vers la démocratie

CONFÉRENCIÈRE :
Montserrat Duch
(professeure d'Histoire contemporaine à l'Université Rovira i Virgili)

Le nazisme et le stalinisme dans la politique de mémoire européenne

CONFÉRENCIÈRE :
Laure Neumayer (maîtresse de conférences au Centre

européen de Sociologie et de Science politique - CESSP, Université Paris 1)

Les commissions de la vérité du Cono Sur et la construction sociale des victimes des violations des droits humains

CONFÉRENCIÈRE :
Emilio Crenzel (professeur de Sociologie à l'Université de Buenos Aires, chercheur du CONICET)

PRÉSENTATEUR ET MODÉRATEUR :
Antonio Míguez Macho
(Université de Santiago de Compostela)

19.00 h Clôture du colloque

Samedi 6 octobre

8.00 h **Itinéraire à pied de Banyuls à Portbou** en hommage à Walter Benjamin, avec l'intervention artistique : « **Banyuls Portbou_muga 600** », de **Nora Ancarola** avec **Ramon Villegas**.

Un projet réalisé avec la collaboration du Centre de Creació Contemporània Nau Còclea de Camallera.

Départ de Portbou

Veuillez vous inscrire à l'Office de tourisme de Portbou avant le 30 septembre 2018.

T. (0034) 972 125 161
Prix de l'autobus : 5 €
Places limitées

Les langues du colloque seront celles d'origine des conférenciers et il y aura un service d'interprétation simultanée du français au catalan ainsi que du catalan et de l'espagnol vers le français.

Inscription au colloque :

- > Jusqu'au 30 septembre 2018
- > info@museuexili.cat
- > +34 972 556 533
- > Colloque gratuit

Desde la década de 1980, las transformaciones de orden económico, político y cultural han comportado, a una escala global, alteraciones sustanciales en lo que se refiere a las relaciones que mantienen las sociedades y los individuos con las herencias recibidas del pasado inmediato. Cambios, sin duda, profundos que no se pueden desvincular de nuestra contemporaneidad denominada sobremodernidad (M. Augé), posmodernidad (J. Habermas/F. Jameson) o, incluso, reconsiderada últimamente como etapa póstuma, un después sin después (M. Garcés).

Una época en la que, mientras que el sentido de historicidad parece evaporarse en la imposibilidad de imaginar un futuro que no sea nada más que un presente expandido en el tiempo, por el contrario el pasado reciente –sobre todo aquel que toma forma en la rememoración de episodios violentos y traumáticos– tiene una presencia remarcable en la cotidianidad de los individuos, hasta el punto de ser tenido en cuenta en la implementación de programas de políticas públicas.

La omnipresencia del presente y la obsesión por el pasado (H. Rousso) conviven con el *zeitgeist* de esta sobremodernidad. Este fenómeno se hace patente tanto en los efectos de fragmentación y descomposición de viejas certezas, como en la impresión de haber llegado a un final que, a menudo, estimula a sociedades e individuos a hacer balance, a pasar cuentas de un pasado irresuelto, repleto de heridas de todo tipo, que se hereda y se transmite entre generaciones. En este sentido, según algunos autores (M. Hirsch), resulta indicado hablar de una posmemoria que describiría la relación de la “generación de después” con el trauma personal, colectivo y cultural de la generación anterior. Unas experiencias que se habrían transferido de manera tan profunda y emotiva que parecerían constituir los propios recuerdos de los receptores de las generaciones posteriores. Unos recuerdos, por otro lado, que también están mediados y compuestos por relatos y representaciones externos a la experiencia física del testigo directo. De este modo, al operar en el proceso de transmisión mecanismos diversos de reelaboración, estos recuerdos tienen siempre una condición vicaria como la tiene toda reconstrucción memorialística y (también) histórica (B. Sario). Ya sea o no sea apropiado el uso del prefijo *post* para designar las formas de la memoria, lo que está claro es que toda transmisión es depositaria de ambivalencias y problematizaciones y, por lo tanto, invita al cuestionamiento y a la reflexión.

La proliferación pública de relatos memorialísticos –elaborados y entendidos en los términos de lo que se concibe como posmemoria– abre caminos de compromiso en la restitución de las víctimas, los vencidos y los resistentes pero, realmente, ¿permite superar el marco psicológico colectivo de la comunidad de dolor? ¿Es deseable que la inserción de estos relatos en operaciones de historia crítica posibilite ir más allá del “recuerdo en común” sustentado en el mito (o la propaganda en el peor de los casos) y alcanzar un “recuerdo compartido” no cerrado? Es decir, la oportunidad de un entendimiento en torno a las herencias traumáticas del pasado inmediato que se fundamente en la objetividad y la actitud empírica que, necesariamente, tiene que priorizar el “saber” incompleto por sobre del “creer”. Ya sean comisiones de la verdad, ya sean acuerdos de paz, ya sean programas de políticas públicas de memoria, para citar algunos ejemplos, es seguro que tendrán que buscar asentamiento en los matices factuales (D. Rieff) y el calado afectivo resultantes de una combinación equilibrada de memoria/posmemoria e historia crítica.

Jueves, 4 de octubre

Facultad de Pedagogía, Universitat de Girona

18.00 h Inauguración institucional

18.30 h Conferencia inaugural
La transferencia de memòria como objeto de análisis histórico

PONENTE:

Pedro Ruiz Torres (catedrático de Historia contemporánea en la Universitat de València)

PRESENTA Y MODERA:

Maximiliano Fuentes (Cátedra Walter Benjamin/Universitat de Girona)

19.30 h Presentación del libro *Kinder für die Aufklärung. Infancias e interrupciones en las emisiones radiofónicas de Walter Benjamin*, de **Ana Lanfranconi**. Ensayo premiado en la III Edición del Premio Internacional Memorial Walter Benjamin, 2017

Viernes, 5 de octubre

Facultad de Pedagogía, Universitat de Girona

Sesión matinal:

10.00 h **Cultura de la memoria y amnesia política: fracaso y propuestas**

PONENTE:

Catherine Coquio (catedrática de Literatura comparada, Université Paris Diderot)

PRESENTA Y MODERA:

Jordi Guixé (EUROM)

11.30 h Pausa-café

12.00 h

En el instante de un peligro. Colonialidad y memoria en la España actual

PONENTE:

Sara Santamaría (profesora, Aarhus University, School of Communication and Culture)

PRESENTA Y MODERA:

Jordi Font (MUME)

13.30 h

Fin de la sesión matinal

Sesión de tarde

16.00 h

Panel de expertos y diálogo
Cuando el pasado traumático se hace presente. Tipologías y ejemplos de transmisiones y relatos memoriales, vías de reparación y políticas públicas de memoria

INTERVENCIONES

La persistencia del pasado traumático en el Estado español. Carencias y dificultades en la forja de una memoria “compartida” de la Guerra Civil, la dictadura franquista y la transición a la democracia

PONENTE:

Montserrat Duch (catedrática de Historia Contemporánea en la Universitat Rovira i Virgili)

El nazismo y el estalinismo en la política memorial europea

PONENTE:

Laure Neumayer (profesora en el Centre Européen de Sociologie et de Science Politique (CESSP, Université Paris 1)

Las comisiones de la verdad del Cono Sur y la construcción social de la víctima de las violaciones a los derechos humanos

PONENTE:

Emilio Crenzel (profesor de Sociología en la Universidad de Buenos Aires, investigador del CONICET)

PRESENTA Y MODERA:

Antonio Míguez Macho (Universidad de Santiago de Compostela)

19.00 h

Clausura del coloquio

Sábado, 6 de octubre

8.00 h

Ruta a pie Banyuls-Portbou en homenaje a Walter Benjamin, con la intervención artística: **“Banyuls Portbou_muga 600”**, a cargo de **Nora Ancarola** con **Ramon Villegas**.

Proyecto realizado con la colaboración del Centre de Creació Contemporània Nau Còclea de Camallera.

Salida de Portbou

Es necesario apuntarse en la Oficina de Turismo de Portbou antes del día 30 de septiembre de 2018.

T. (0034) 972 125 161
Precio del autobús: 5 €
Plazas limitadas

Las lenguas del coloquio serán las originales de los ponentes y habrá traducción simultánea del francés al catalán, y del catalán y el castellano al francés.

Inscripción al coloquio:

Hasta el 30 de septiembre de 2018
info@museuxili.cat / +34 972 556 533
Asistencia gratuita

Since the 1980s, the economic, political and cultural transformations have entailed major changes on a global scale in relations of societies and individuals with the legacies received from the immediate past. These are undoubtedly profound changes that are inseparable from our contemporaneity, which is called hypermodernity (M. Augé), postmodernity (J. Habermas/F. Jameson) or even later re-approached as a posthumous stage, an after without after (M. Garcés).

A period in which, while the meaning of historicity seems to evaporate in the impossibility of imagining a future that is not merely a present expanded in time, the recent past – mainly that which takes shape in the remembrance of violent and traumatic episodes – has a notable presence in the daily life of individuals, to the extent of being taken into account in the implementation of public policy programmes.

The omnipresence of the present and the obsession with the past (H. Rousso) coexist in the zeitgeist of this hypermodernity. This phenomenon is clear both in the effects of the fragmentation and decomposition of old certainties and the impression of having reached an end that often encourages societies and individuals to take stock, to come to terms with an unsolved past, full of all kinds of wounds, which is inherited and passed between generations. In this respect, according to some authors (M. Hirsch), it is right to speak of a postmemory that would describe the relationship of the "generation of postmemory" with the personal, collective and cultural trauma of the previous generation. Experiences that would have been transferred so deeply and emotionally that they would seem to constitute the personal memories of later generations. Memories, moreover, which are also mediated and reconstructed through stories and representations external to the physical experience of the direct witness. Thus, these memories, by operating diverse mechanisms of re-production in the process of transmission, always have a vicarious nature like any memorialist and historical reconstruction (B. Sarlo). Whether the use of the prefix *post* is appropriate to designate the forms of memory, what is clear is that any transmission carries with it ambivalences and problematisations and, therefore, invites questioning and reflection.

The public proliferation of memorialist narratives – produced and understood in the terms of what is conceived as postmemory – opens channels of commitment for the restitution of the victims, the defeated and the resistance fighters, but does it really enable the collective psychological framework of the community of pain to be overcome? Is it desirable that the inclusion of these narratives into critical history operations makes it possible to go beyond the "collective memory" often supported by myth (or propaganda in the worst of cases) and to achieve an unresolved "shared memory"? In other words, the opportunity for an understanding of the traumatic legacies of the immediate past based on objectivity and empirical attitude that, necessarily, must prioritise incomplete "knowledge" over "belief". Be it truth commissions, peace agreements or public policy programmes on memory, to cite some examples, it is certain that they must look for foundations in the events (D. Rieff) and the affective depth resulting from a balanced combination of memory/postmemory and critical history.

Thursday, 4 October

Faculty of Education, Universitat de Girona

6 pm Institutional opening

6.30 pm Opening lecture
Transfer of memory as an object of historical analysis

SPEAKER:
Pedro Ruiz Torres (professor of Contemporary History at the Universitat de València)

INTRODUCED AND MODERATED:
Maximiliano Fuentes (Walter Benjamin Chair/Universitat de Girona)

7.30 pm Presentation of the book *Kinder für die Aufklärung. Infancias e interrupciones en las emisiones radiofónicas de Walter Benjamin*, by **Ana Lanfranconi**.
Winning essay of the 3rd Walter Benjamin Memorial International Prize 2017

Friday, 5 October

Faculty of Education, Universitat de Girona

Morning session

10 am ***Culture of memory and political amnesia: failure and proposals***

SPEAKER:
Catherine Coquio (professor of Comparative Literature, Université Paris Diderot)

INTRODUCED AND MODERATED:
Jordi Guixé (EUROM)

11.30 am Coffee break

12 noon

In a moment of a danger. Coloniality and memory in today's Spain

SPEAKER:
Sara Santamaria (lecturer, Aarhus University, School of Communication and Culture)

INTRODUCED AND MODERATED:
Jordi Font (MUME)

1.30 pm

End of the morning session

Afternoon session

4 pm

Panel and discussion
When the traumatic past becomes present. Typologies and examples of memorial transmissions and narratives, ways of reparation and public policies on memory

PRESENTATIONS

The persistence of the traumatic past in the Spanish state. Shortcomings and difficulties to build a "shared" memory of the Civil War, Franco's dictatorship and the transition to democracy

SPEAKER:
Montserrat Duch (professor of Contemporary History, Universitat Rovira i Virgili)

Nazism and Stalinism in European memorial policy

SPEAKER:
Laure Neumayer (lecturer, Centre Européen de Sociologie et de Science Politique (CESSP, Université Paris 1))

The truth commissions in the Southern Cone and the social construction of the victim of violations of human rights

SPEAKER:
Emilio Crenzel (professor in Sociology, Universidad de Buenos Aires, CONICET researcher)

INTRODUCED AND MODERATED:
Antonio Míguez Macho (Universidad de Santiago de Compostela)

7 pm

Conference closing session

Saturday, 6 October

8 am

Banyuls-sur Mer – Portbou walk as a tribute to Walter Benjamin, with the artistic intervention "**Banyuls Portbou_muga 600**", by **Nora Ancarola**, with **Ramon Villegas**.

Project produced in collaboration with the Centre de Creació Contemporània Nau Còclea in Camallera.

Departure from Portbou

Please register at Portbou Tourism Office before 30 September 2018.

T. (0034) 972 125 161
Bus fare: 5 €
Limited seats

The languages of the conference will be those of the speakers with simultaneous translation from French into Catalan and from Catalan and Spanish into French.

Conference registration:

until 30 September 2018 at
info@museuexili.cat / +34 972 556533
Free attendance

Idea i organització: / Idée et organisation : / Idea y organización: / Idea and organisation:

Co-organitza: / Coorganisation : / Co-organiza: / Co-organised by:

Col·labora: / Collaboration : / Colabora: / With the collaboration of:

Amb el suport de: / Avec le soutien de : / Con el apoyo de: / With the support of:

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

